

РЕШЕНИЕ

№ 1782

гр. София, 15.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав,** в публично заседание на 21.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арnaudова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10754** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба с вх. № 26439 от 29.09.2012 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ), подадена от Р. В. Ж. срещу заповед № 741 от 18.10.2012 г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Военни кубове и военно почивно дело” (ИА „ВКВПД”, Агенцията), с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 1 от ЗДСл на оспорващата е наложено дисциплинарно наказание „забележка”.

Оспорващата твърди, че заповедта е немотивирана, постановена при съществено нарушение на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон. Излага, че липсва акт на изпълнителния директор за откриване на дисциплинарно производство по издаването на процесната заповед. Не са обсъдени писмените й обяснения и не е взето становище по изложените в тях факти и обстоятелства. Посоченото съставлява самостоятелно основание за отмяна на наложеното й дисциплинарно наказание. В заповедта не се съдържа описание на извършеното от нея нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават съобразно разпоредбата на чл. 97, ал. 1, т. 4 от ЗДСл. Счита, че не е извършила деяние – действие или бездействие, с което виновно да е нарушила служебните си задължения. Подробни съображения за незаконосъобразността на заповедта излага в представени чрез процесуалния й представител писмени бележки. Моли съда да отмени оспорената от нея заповед, както и да й присъди направените по делото разноски, изразяващи се в разходи за

адвокатско възнаграждение.

Ответникът - Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Военни кубове и военно почивно дело“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Излага подробни съображения за законосъобразността на оспорената заповед в представени писмени бележки. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, че Р. В. Ж. работи при ответника по служебно правоотношение на длъжност „старши юрисконсулт“ в сектор „Административно, информационно и финансово обслужване“, отдел „Югоизточен“, дирекция „Управление на военните клубове и военно-почивното дело“ при ИА „ВКВПД“.

Със заповед № 741 от 18.10.2012 г., издадена от изпълнителния директор на ИА „ВКВПД“, на оспорващата е наложено дисциплинарно наказание на основание чл. 90, ал. 1, т. 1 от ЗДСл. - „забележка“, за дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл. В мотивите на заповедта е посочено, че оспорващата не е изпълнила свое служебно задължение по т. 7.1 от длъжностната си характеристика в периода 14.08.2012 г. до 14.09.2012 г., като не е предприела необходимите действия по изпълнение в срок на поставена задача от началника на отдел „Югоизточен“ - през периода 14.08.2012 г. до 14.09.2012 г. не е подготвила писмо до [фирма], с което да изиска оригиналния изпълнителен лист за сумата от 3 947, 00 лв., представляващо присъдени в полза на дружеството съдебно-деловодни разноски по гр. дело № 5604/2009 г. по описа на Бургаски районен съд, гр. дело № 1819/2010 г. по описа на Бургаски окръжен съд и търг. дело № 469/2011 г. по описа на Върховен касационен съд, като не е предприела каквито и да било други действия по изпълнение на задачата си. В следствие на бездействието на служителката е образувано изпълнително дело № 20128000400426/2012 г. по описа на Частен съдебен изпълнител И. Б. рег. № 800 на КЧСИ с район на действие Бургаски окръжен съд и са заповорирани три сметки на Агенцията в [фирма], което е наложило ИА „ВКВПД“ да заплати разноските по изпълнителното производство. В заповедта е посочено, че е издадена на основание чл. 10, т. 1 и т. 13 от У. правилник на ИА „ВКВПД“, писмо с изх. № 5911 от 15.10.2012 г. на изпълнителния директор на Агенцията за изслушване и представяне на писмени обяснения от служителя, писмени обяснения на Р. В. Ж. с вх. № 7480 от 17.10.2012 и протокол за изх. № 5998 от 17.10.2012 г. за изслушване на държавния служител, в изпълнение на чл. 92, ал. 1 от ЗДСл, при спазване на разпоредбите на чл. 91, ал. 1, чл. 93, ал. 1, чл. 94, ал. 1 и чл. 97, ал. 1 от ЗДСл. Заповедта е връчена на Ж. на 18.10.2012 г.

Представено е писмо изх. № 5911 от 15.10.2012 г. от изпълнителния директор на ИА „ВКВПД“ с което на основание чл. 93, ал. 1 от ЗДСл е направено искане до оспорващата да се яви на 17.10.2012 г. в 14.00 ч. в кабинета му, за да бъде изслушана относно извършено от Ж. нарушение на служебните ѝ задължения и да отговори на въпроса: „Какви действия е предприела в изпълнение на резолюцията от 14.08.2012 г. на началника на отдел „Югоизточен“ върху писмо с изх. № 4747 от 10.08.2012 г.?“. Посочено е в същия срок до 14.00 ч. на 17.10.2012 г. служителката да представи писмени обяснения по посочения въпрос. Към писмото е представено копие на писмо с изх. № 4747 от 10.08.2012 г. с резолюция на началника на отдел „Югоизточен“.

В писмото с изх. № 4747 от 10.08.2012 г. издадено „за“ изпълнителния директор на

ИА „ВКВПД“ до началника на отел „Югоизточен“, с копие до директора на дирекция „Финанси“ е изложено, че с нотариална покана вх. № 5856 от 08.08.2012 г. К. С. Б., управител на [фирма] е уведомила ИА „ВКВПД“, че в качеството си на кредитор по вземане от ИА „ВКВПД“ с общ размер 3 947, 00 лв., представляващо присъдени съдебно-деловодни разноси по гр. дело № 5604/2009 г. по описа на Бургаски районен съд, гр. дело № 1819/2010 г. по описа на Бургаски окръжен съд и търг. дело № 469/2011 г. по описа на Върховен касационен съд, прехвърля вземането си на М. Д. Г.. Посочено е, че след представяне от страна на К. С. Б., управител на [фирма] на оригинален изпълнителен лист, горепосочената сума следва да бъде изплатена на приобретателя на вземането. Върху писмото е поставена резолюция от 14.08.2012 г., за която страните не спорят, че е на началника на отел „Югоизточен“, с текст: „г-жа Р. Ж., за изпълнение“. Към писмото е приложена нотариалната покана.

От оспорващата са представени писмени обяснения с вх. № 7480 от 17.10.2012 г. до изпълнителния директор на ИА „ВКВПД“. В тях Ж. е посочила, че е узнала за паричното задължение на ИА „ВКВПД“ от нотариалната покана. В отел „Югоизточен“ не е представен изпълнителен лист с искане за изплащане на паричното вземане. На 13.09.2012 г. с вх. № 1272 в отел „Югоизточен“ е получена покана за доброволно изпълнение от ЧСИ И. Б. рег. № 800 на КЧСИ и към нея е приложено копие от изпълнителен лист издаден от Районен съд Бургас на 28.03.2012 г. На 14.09.2012 г. същата покана е входирана с № 6648 в ИА „ВКВПД“. С образуваното изп. дело № 20128000400426/2012 г. е наложен запор на три сметки на Агенцията в [фирма]. На 14.09.2012 г. с бюджетно платежно нареждане дължимата сума от 4 463, 91 лв. е наредена за плащане. Сумата е преведена по сметка на ЧСИ И. Б. на 18.09.2012 г. На 19.09.2012 г. е получено съобщение от ЧСИ, че с постановление от 19.09.2012 г. производството по изпълнително дело е приключено. На същата дата е вдигнат наложеният запор върху банковите сметки на ИА „ВКВПД“.

По делото са приети като доказателства посочените в писмените обяснения покана за доброволно изпълнение по изп. дело № 20128000400426/2012 г. с вх. № 6648 от 14.09.2012 г. в ИА „ВКВПД“, изпълнителен лист от 28.3.2012 г. издаден от Районен съд – Бургас, Гражданска колегия, I състав и бюджетно платежно нареждане от 14.09.2012 г. с което сумата от 4 463, 91 лв. е наредена за плащане.

Представена е длъжностна характеристика за длъжността „старши юрисконсулт“ в сектор „Административно, информационно и финансово обслужване“, отел „Югоизточен“, дирекция „Управление на военните клубове и военно-почивното дело“ в ИА „ВКВПД“. Съгласно т. 7.1. от нея заемащото длъжността лице: „отговаря за качествено и в срок изпълнение на поставените задачи в съответствие с функционалните си задължения“. Ж. е запозната с длъжностната характеристика на 30.08.2012 г.

Останалите представени доказателства в хода на производството, съдът приема за ирелевантни към предмета на спора, поради което същите не следва да бъдат обсъждани.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София – град, Първо отделение, 42 – ри състав направи следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен 14 - дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че същата е издадена от компетентния орган по назначаването – изпълнителния директор на ИА „ВКВПД“, в установената от закона форма и съдържа посочените в чл. 97, ал. 1 ЗДСл реквизити. При издаване на заповедта, противно на изложените в жалбата твърдения, не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Оспорената в настоящето производство заповед е за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 1 от ЗДСл - „забележка“, поради което разпоредбата на чл. 96, ал. 1 от ЗДСл, регламентираща задължение на дисциплинарно-наказващия орган за вземане на становището на дисциплинарния съвет и за образуване на дисциплинарно дело в случая не намира приложение. Спазени са изискванията на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл. Преди издаване на заповедта оспорващата е изслушана и ѝ е дадена възможност да представи писмените си обяснения, които са приети. Наказанието е наложено в срока по чл. 94, ал. 1 ЗДСл.

Независимо от това, съдът намира, че оспореният административен акт е издаден в нарушение на материалния закон В случая липсва съставомерно деяние, осъществяващо текста на чл. 89, ал. 1, т. 1 от ЗДСл. във вр. с т. 7.1 от длъжностната характеристика на служителката, а именно – не е налице неизпълнение в посочения в заповедта срок на служебно задължение на служителката, конкретно – на не е налице неизпълнение на поставена ѝ задача. Видно от текста на писмо с изх. № 4747 от 10.08.2012 г. издадено „за“ изпълнителния директор на ИА „ВКВПД“, в него е посочено, че след представяне от страна на К. С. Б., управител на [фирма] на оригинален изпълнителен лист, посочената в писмото сума следва да бъде изплатена на приобретателя на вземането. С посоченото писмо, както и с поставената върху него резолюция с текст: „г-жа Р. Ж., за изпълнение“ не е било поставено като задача на служителката подготвянето на писмо до [фирма], с което да изиска оригиналния изпълнителен лист за сумата от 3 947, 00 лв. Наредено е единствено сумата да бъде изплатена след представяне на оригинала на изпълнителния лист. Наред с това изплащането на посочената сума не е във функционалните задължения за длъжността „старши юрисконсулт“. По изложените съображения съдът намира, че не е налице вмененото във вина на служителката дисциплинарно нарушение, изразяващо се в неизпълнение на служебните ѝ задължения. Оспореният административен акт следва да бъде отменен като издаден в противоречие с материалния закон - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Предвид изхода на спора заявеното искане от оспорващия за присъждане на направените по делото разноски се явява основателно, поради което и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да му заплати от бюджета на ИА „ВКВПД“ сумата от 650, 00 лв., представляваща направени по делото разноски за заплатено от оспорващия адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 АПК, Административен съд – София град, Първо отделение, 42 - ри състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Р. В. Ж. заповед № 741 от 18.10.2012 г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Военни кубове и военно почивно дело“, с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 1 от ЗДСл на оспорващата е наложено

дисциплинарно наказание „забележка”.

ОСЪЖДА Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Военни кубове и военно почивно дело”, да възстанови от бюджета на Изпълнителна агенция „Военни кубове и военно почивно дело”, с адрес [населено място] – 1000, [улица], на Р. В. Ж., ЕГН [ЕГН], с адрес за призоваване [населено място], [улица], ет. 2, ап. 5, сума в размер на 650, 00 лв. (шестстотин и петдесет лева), представляваща направените по делото разноски.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението до страните за изготвянето му и връчването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: